

Skogsvårdslagen måste modifieras

Debatten om hur skogen ska skötas har blivit ett hett ämne. Skogsstyrelsen säger man ska kalhugga samtidigt som den säger att man ska forska på hyggesfritt. Förr hette det blädning och gallring. När jag själv blev skogsägare i början av 1980-talet fanns inte mycket att välja på. Det skulle kalhuggas, markberedas och planteras.

I min hemby Norrbäck, 6 mil från Lycksele, gällde korrespondensstudier med realexamen som mål. På fritiden gjorde jag långa skogspromenader och upptäckte skogens innevanare. Göktytan som satt i en avlägsen asp och "tytade", kungsfågeln intensiva filande, svår att upptäcka, videsparven i spretgranar längs bäckmoras. Alla invånare skulle upptäckas och namnges. Varje tidig morgon och sen kväll gav nya kunskaper som ledde fram till att med kameran föreviga det natur- och djurliv som min hemtrakt kunde erbjuda. Jag kände mig ett med skogen och dess innevanare.

Under 1960-talet började mil-

jöfrågorna tränga sig på. Rachel Carson skrev "Tyst Vår", Hans Palmstjärna "Plundring, Svält och Förgiftning", och Georg Borgström skrev om överbefolkningen på vår planet.

Dessa förgrundsgestalter gjorde intryck på oss studenter. Synen på skogen kom att påverkas av miljökunskapen. Under en 20-poängskurs i biologi gjorde jag och min bror en jämförelse mellan fågelfaunan på kalhygge och skog, och det stod klart att skillnaden påverkar fåglarnas häckning mycket starkt. Sedan läste vi också en 10-poängskurs i skoglig produktionslära hos Mats Hagner.

Där jag som getarpojke, skogsarbetare, skogsflanör, fotograf och jägare funnit livsglädje var skogen massakrerad av kalhuggning. Jag och min bror ägde då fastigheten tillsammans, och vi började inse att om vi fortsatte att kalhugga skulle markerna bli utarmade, ensartade, otrivsamma och fattiga på biologisk mångfald. Vi hörde talas om blädning, och Lars Lundqvist kallades till en

exkursion på Råskogberget. Ett antal personer från byn deltog. Detta gav oss inspiration att inleda en ny era. Vi ville återgå till det sortens skogsbruk som vår far hade tillämpat, det vill säga att skörda mogna stora träd, plocka bort dåliga småträd som stod för tätt, och friställa halv vuxna och små träd med god form och vitalitet.

I ett nästa steg fick vi kontakt med Mats Hagner, som stödde oss i vår strävan att bedriva ett hyggesfritt skogsbruk. Sedan dess har det blivit ett flertal kurser i den ekonomiska principen Naturkultur. Den innebär att man använder all befintlig kunskap för att maximera skogens alla värden. Bland annat planterar man i luckor som saknar naturlig återväxt. Konstigare är det inte.

Skogsvårdslagen 10 § förhindrar mig att ta tillvara den naturliga återväxten i form av plantor och mindre träd. 6 § förhindrar mig att blanda små och stora träd. Jag får inte nämnvärd inkomst av att skörda småträd, men de

utgör en viktig tillväxtpotential i en nära framtid. Kalavverkninng resulterar i stora kostnader och mycket onödigt arbete. Skogsvårdslagen hindrar mig från att bedriva ett försiktigt skogsbruk och ta tillvara friska träd och plantors tillväxt.

För mig är skogen som livsrum viktigare än att producera kvistigt, lågkvalitativt klenvirke till toapapper. Helst skulle jag vilja slippa avverka, men då blir det inga inkomster, varken för mig eller skogsindustrin. Och var finns mångbruket som skogsvårdslagen ska värna?

Nu vägrar jag finna mig i att skapa ännu fler rödlistade arter, harva sönder forn- och kultur lämningar, försura vattendrag, ramponera lavfloran för rennaringen, för 50 år framåt fränta två generationer av mina efterkommande inkomst från skogen och i stället ge dem en massa obetalt arbete. Biodiversiteten tar skada, bråtiga ytor blir till sår i den mänskliga själen och en kris för djurvärlden.

Nu vet vi också att klimatet

tar skada. Fotosyntesen stängs av då resterna efter skogshaveriet omvandlas till CO². Med naturkultur anser forskarna att skogens bindning av koldioxid fördubblas. Hur stora arealer har vi kalhuggit de senaste 30 åren i Sverige? Så lång tid tar det innan kalhyggets ungskog kan börja fungera som kolsänka. Kalhuggning gör det omöjligt att återställa klimatet.

Inget kan bli dyrare än om vi raserar vår natur och förvandlar den till artfattiga monokulturer med grovkvistigt timmer, känsliga för vind, svampangrepp och skadeinsekter. Gudrun och Per har lärt oss en läxa. Vi måste sätta stopp för den kortsiktiga girigheten och skicka räkningen till våra efterkommande. Från hela Sverige får jag stöd, universitetsfolk, gamla skogstjänstemän och skogsägare. Även miljödepartementet har visat sitt intresse. Det hyggesbruk som pågått i 50 år är ett övergrepp på människor och natur. Skogsvårdslagen måste modifieras!

Harald Holmberg

Det irländska folkets kamp är vår kamp

Ijuni 2008 röstade det irländska folket nej till Lissabonfördraget. En viktig orsak var det "demokratiska underskott" som Lissabonfördraget medför. EU-ledningen har vägrat att respektera det irländska folkets nej och har tvingat fram en ny folkomröstning som äger rum den 2 oktober.

Vid EU-toppmötet i juni utlovade EU:s statschefer att det irländska folket ska få "garantier" och "förklaringar" rörande säkerhets- och försvarspolitik, familjepolitik, skattepolitik samt socialpolitik.

Dessa "garantier" och "förklaringar" har ingen som helst juridiskt bindande verkan. Det irländska folket ska därför rösta om exakt samma fördrag som i juni 2008.

Lissabonfördraget, EU:s nya grundlag, innebär att EU:s mäktiga institutioner, Europeiska rådet, Ministerrådet, EU-kommissionen, EU-parlamen-

tet och EU:s domstol får kraftigt ökad makt på medlemsstaternas bekostnad. En president och en utrikesminister tillskapas. Parlamentet blir i det närmaste en med Ministerrådet jämställd part i unionens lagstiftningsprocedur. Vetorätten försvinner från medlemsstaterna på ett 60-tal nya politikerområden. De nationella grundlagarna underordnas EU-rätten. EU-domstolens lagtolkningsmakt utvidgas till alla politikområden, från att i dag bara gälla frågor om den inre marknaden.

Denna utveckling är ett allvarligt hot mot den nationella demokratin, som särskilt påverkar riksdagens funktionssätt. En förutsättning för en levande demokrati är en gemensam offentlig debatt, ett någorlunda högt valdeltagande, fungerande demokratiska institutioner, kontakt mellan väljare och valda samt att väljarna anser sina demokratiska institutioner vara legitima.

Med Lissabonfördraget repre-

senterar varje parlamentariker 657 200 unionsmedborgare. Svenska riksdagsledamöter representerar 25 788 invånare. Skillnaden är ett irreparabelt demokratiskt underskott.

Om riksdagens ledamöter skulle representera lika många invånare som EU:s parlamentariker kommer att göra skulle den svenska riksdagen bestå av knappt 14 ledamöter. Det kanske skulle öka effektiviteten, men naturligtvis vara förödande för demokratin.

Den parlamentariska demokratin i ett land som Sverige bygger på att medborgarna upplever Sveriges som ett naturligt område att besluta över. Vi har samma språk och kultur, vi har gemensamma media, politiska partier, organisationer och debatter när ut över hela landet. Inom EU saknas allt detta.

Det går inte låtsas att Sverige både kan fortsätta att vara en självständig stat och lämna över mer och mer makt till ett EU-parlament, där vi väljer 2,4

procent av ledamöterna, och till ett Ministerråd där Sverige om Lissabonfördraget träder i kraft får 1,8 procents inflytande.

Vi vill med detta uttalande stödja det irländska folket som håller avgörandet i sin hand. Vår

förhoppning är att ni än en gång skall rösta nej till Lissabonfördraget. Er kamp är vår kamp. Vótáil ní! (rösta nej!)

Sören Wibe,
ordförande Junilistan
Jan-Erik Gustafsson,
ordförande Nej till EU

Veckans Nyberg

Robert Nyberg

Miljömagasinet tar gärna emot artiklar och bilder. Vi förbehåller oss rätten att redigera texter och att även publicera dem på hemsidan. Arvode utgår endast efter skriftlig överenskommelse.

Chefredaktör
Lars Kollberg ansvarig utgivare

Politisk redaktionschef
Peter Eller stf ansvarig utgivare
redaktionen@miljomagasinet.se

Redaktionssekreterare
Benita Eklund

Redaktion
Maximilian Björsten
Thomas Daligk
Sofia Härén
Jonatan Lundbäck
Birger Löwenhielm
BirGitta Tornérhielm

Ledarredaktion
Susanne Gerstenberg
Hans Rööb
Hans Sternlycke
redaktionen@miljomagasinet.se

Administration
Magnus Löwenhielm
Sirpa Pääkkönen

Prenumeration
50 nr 475:- 25 nr 290:-
Plusgiro 24 27-3
redaktionen@miljomagasinet.se

Ekonomi
redaktionen@miljomagasinet.se

Annons
redaktionen@miljomagasinet.se

Tryckeri
V-TAB, Norrtälje
Miljöcertifierat enligt ISO 14001

Utgivare
Miljömagasinet Alternativet AB
Org nr 556455-7774

TS-upplaga ISSN 1400-0164

